

Jediná **oblast**, která řeší velký zájem soutěžících dvěma předkoly je **Praha**. Tentokrát se ve Spolkovém domě ve Stodůlkách sešlo 28 soutěžících a soutěžilo se tedy v pátek

22. března

večer a v sobotu

23. března

odpoledne. První den tedy 15, druhý den 13 soutěžících. Některá oblastní kola se pod náparem ve velikosti jediného pražského portovního předkola sypou a omezují počet soutěžních písní ve prospěch mluvené exhibice porotců po každém dvoupísňovém(!) vystoupení (pozor – teprve bude – přijďte do Nymburka), v Praze porotci tradičně zvládají tento „nápor“.

Je to i díky dlouholeté organizátorce Amunce Navrátilové, i díky zvukaři Pájovi Jindrákovi (druhý večer Jiří Žemlička, který trochu zápasil s aparaturou, ale nakonec jsme i přes nucenou pauzu vše zvládli i s náskokem) a díky moderátorovi Petrovi Bohuslavovi. V porotě tentokrát kromě mojích maličkostí byli i Andy Seidl, Denisa Marková, Emil Pindřa Makal a Marcela Voborská.

Co se týče vystupujících byli v převaze sólisti, ovšem na postupu do finálového kola se to neprojevilo – postoupily vesměs skupiny. Zvláště druhý večer byl mírně depresivní – za sebou v řadě osm sólistů (resp. sedm a jedno duo), jeden jako druhý. Výjimkou byli **Inženýr Vladimír a Honza Jícha**

(tedy celkem 10 sólistů) – oba zaujali originalitou a jistotou svého projevu, byli zcela nezaměnitelní a osobití. A to je současně společná rada pro všech zbývajících osm nepostupujících – dívejte se a poslouvejte svoje zkušenější kolegy, kteří na Portách postupují, nebo už ani nesoutěží, sledujte, v čem jsou jedineční a originální a tím i zapamatovatelní a přemýšlejte, jak byste toho dosáhli vy. A pochopitelně – hrát, hrát, hrát, tím zmizí i nedostatky v intonaci, frázování, obracení přízvuků a výslovnosti, které nemá cenu jednotlivě rozebírat, neb jsou to detaily, ale detaily nakonec rozhodující o postupu. Přemýšlejte, zda vaše skladby musí být šestiminutové a natahované zbytečnými sóly a zbytečným „nánáná“ (v kratší skladbě naděláte méně chyb).

Paradoxně to ale nepřezněte jako v prvním večeru **Kejklíř Honza**, kdy mateřské školky by byly jeho vystoupením uneseny, ale na porotu to byl přeci jen moc kabaret. Když už jsem začal druhým večerem, doplním obě skupiny, které taky postoupily –

Valdemar on the run

– mladá dynamická kapela, která dovedla strhnout bezprostředností vystoupení a minimem chyb, obávám se ale, že nakonec zakotví jinde, než v portovních žánrech, a

Ver Terrae

, osobití zejména folklórně inspirovaným repertoárem a jeho netradičním zpracováním.

Po prvním večeru jsme byli trochu na rozpacích, ale ukázalo se, že to byl ten vydařenější večer (proto si nedovedu představit populistické hodnocení hned po vystoupení bez možnosti zasazení do kontextu, ono i v té televizi to není na první dobrou, to si myslí jen ti, kteří neznají výrobu TV pořadů a přenášejí to do živých sálů – platí pro organizátory i porotce). Sólisté a dua se dopouštěli stejných chyb, jako už bylo uvedeno výše, originální byl jedině veterán soutěží

Jiří Šámal

s nástrojem zvaným „hang“, jako pro kuriozitu bych hlasoval pro postup, ale bylo mě málo.

Mými favority byli syroví **Noises from the swamp**, hrající, jak se sami definovali, „outlaw country a southern gothic blues“ a opravdu to sedělo a vidět je v Řevnicích (a obličeje porotců) bych fakt chtěl. Malá odbočka – přihlásili se i do soutěže Countryradia Talent a tam se jim na nahrávky nepodařilo přenést tu živelnost a dravost z pódia, bohužel. Postup ale získala česko-mexická **Planeta Anna** (proč, je jasné z charakteristiky). Fandil jsem skupině

Hackaton

(od minule se velmi zlepšili a měli i jednotné mikiny – ano i to je součást interpretace, jak vypadáte) a tentokrát postoupili, zato

Zbytečný luxus

, na který jsem se moc po loňské Portě netěšil, naprosto překvapil mě i porotce – přibrali zpěvačku a rázem o level vyskočili – postup plným počtem hlasů. Podobně jako

Nahoře na Hoře

– nejen originální název, ale i vystoupení – lehký country rock s bicími, přesně šlapající, trošku country hippsteři – prostě oživení v sále. A pak ještě

Hadi soudného dne

– sestava, která předvedla trošku sladkobolný čtyřkytarový pop-folk, ale postupně se rozehráli (proto jsem pro tři skladby, ne méně) a ve třetí byly kytary naprosto excelentní.

Tak si říkám, že jsme to pěkně vybrali (

[výsledky zde](#)

) a že

[Pražské finále](#)

bude opravdu nadupané, i když celkově si netroufnu říci, zdali z té sestavy někdo ze tří

Pražská předkola Porty

Napsal uživatel Miloš Keller
Pondělí, 01 Duben 2024 23:00

postupujících nakonec nějakou trofej v Řevnicích získá, jak to dosud bývalo z Prahy zvykem.
No, přijďte na Pražské finále

24. dubna

opět ve Spolkovém domě ve Stodůlkách.